

Dosarul nr. 3ra-32/22
2-19089966-01-3ra-11012022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V.Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, G.Dașchevici, V.Negru)

ÎNCHEIERE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis” împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, terți Societatea cu Răspundere Limitată „Coaxial-Grup”, Întreprinderea Mixtă „Orange Moldova”, Societatea pe Acțiuni „Moldcell” și Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la anularea actelor administrative și obligarea de a demonta antenele,

împotriva deciziei din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis” împotriva hotărârii din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 18 aprilie 2019, SRL „A.B.C. Gurmandis” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, terți SRL „Coaxial-Grup”, ÎM „Orange Moldova”, SA „Moldcell” și SA „Moldtelecom” cu privire la anularea actelor administrative și obligarea de a demonta antenele (f.d.2- 11, vol.I).

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 04 ianuarie 2019, a fost adresată o cerere către Primăria mun. Chișinău prin care a solicitat prezentarea copiilor actelor permissive, ce au fost eliberate de Primăria mun. Chișinău, în vederea instalării antenelor GSM, pe acoperișul imobilului situat pe adresa XXXXX, nr. cadastral XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate SRL „Proiecttehservice”. Iar, prin răspunsul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare nr. 21/45-p din 28 ianuarie 2019, a fost informat asupra faptului că, de către Direcție a fost eliberat certificatul de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001 privind montarea antenelor de telefonie mobilă GSM.

Prin urmare, a solicitat anularea certificatului de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001, ca fiind emis cu încălcarea prevederilor legale, totodată a solicitat anularea răspunsului nr. 21/477-p și nr. 21/469-p din data de 19 martie 2019.

La data de 06 septembrie 2019, prin intermediul cancelariei Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani), reprezentantul SRL „A.B.C. Gurmandis” a depus cerere de concretizare a cerințelor (f.d.66-74, vol.I).

În susținerea cererii de concretizare a pretențiilor a indicat că, la data de 19 iunie 2019, Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare a mai emis un răspuns suplimentar cu nr. 21/2314, la cererile anterioare, prin care a remis copiile actelor și anume: autorizarea de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 și procesul-verbal de recepție finală nr. 159 din 19 iulie 2002, prin care la cererea SRL „Coaxial-Grup”, s-a autorizat montarea antenelor de telefonie mobilă GSM pe acoperișul imobilului situat pe adresa XXXXX.

La data de 19 iulie 2019, SRL „A.B.C. Gurmandis” a expediat în adresa Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău cerere prealabilă cu privire la anularea autorizației de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 și a procesului verbal de recepție finală din 19 iulie 2002, ca fiind emise cu încălcarea prevederilor legale și obligarea SRL „Coaxial-Grup” de a demonta antenele de pe acoperișul clădirii cu nr. cadastral XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate SRL „Proiecttehservice”.

Potrivit răspunsului Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare nr. 21/1546/1 din 05 august 2019, la cererea prealabilă nr. 06-111/4595 din 19 iulie 2019, termenul de valabilitate a certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 2481 din 17 decembrie 2001 privind montarea antenelor de telefonie mobilă GSM pe acoperișul imobilului din str.XXXXX, în conformitate cu prevederile art. 5, pct. 5 din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010, este consumat din data avizării documentației de proiect. Totodată, conform prevederilor art. 15 pct. 6) din Legea respectivă, autorizația de construire se consideră valabilă pentru toată durata executării lucrărilor. Constată reclamantul că autorizația de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 este expirată.

Litigiu dintre proprietarul imobilului și posesorul instalației de pe acoperișul construcției din str.XXXXX, poate fi soluționat în instanța de judecată în cazul în care nu se va aplană pe cale amiabilă, iar răspunsul dat poate fi contestat în termen de 30 zile de la comunicare, în instanța de contencios administrativ.

Reclamantul a menționat, că autorizația de construire nr. 37/2 a fost eliberată la data de 19 februarie 2002, respectiv aceasta este guvernată de legislația în vigoare la momentul eliberării și anume Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 360 din 18 aprilie 1997.

Din analiza coroborată a autorizației de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002, a certificatului de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001, dar și a Regulamentului nr. 360 din 18 aprilie 1997, se constată că actele permissive au fost întocmite și eliberate solicitantului, cu încălcarea prevederilor în vigoare, fapt care le face pasibile de anulare.

La fel, reclamantul a indicat că, răspunsul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare nr. 21/1546/1 la cererea prealabilă nr. 06-111/4595 din 19 iulie 2019, i-a fost comunicat la data 08 august 2019, respectiv termenul pentru adresarea în instanța de contencios administrativ expiră la 04 septembrie 2019.

Autorizația de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 a fost emisă în baza unui certificat de urbanism lovit de nulitate în temeiul pct. 3 din Regulamentul nr. 360 din 18 aprilie 1997 și anume autorizația de construire/desființare este actul emis de autoritățile administrației publice locale prin care se autorizează, în teritoriul administrat, executarea construcțiilor și amenajărilor sau desființarea, or în temeiul și cu respectarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, certificatului de urbanism și documentației de proiect elaborate, verificate și aprobate în modul stabilit.

Totodată, același pct. 3 din Regulamentul menționat reglementează lucrările care pot fi autorizate în lipsa documentației de urbanism și amenajare a teritoriului, însă, la categoria acestora nu se regăsesc lucrările de montare a antenelor de telefonie mobilă.

Deci, pentru lucrările de montare a antenelor de telefonie mobilă în temeiul pct. 4 lit. c) din Regulament, este obligatorie obținerea autorizației de construire. Conform pct. 4 lit. c) din Regulament, autorizația de construire se eliberează pentru lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparații capitale, modernizare și reabilitare a căilor de comunicație, dotărilor tehnico-edilitare subterane și suprateranej.

Astfel, pentru amplasarea antenelor de telefonie mobilă GSM pe acoperișul blocului din str. XXXXX, care aparține cu drept de proprietate SRL „Proiecttehservice”, solicitantului SRL „Coaxial-Grup”, la data de 19 februarie 2002 i-a fost eliberată autorizația de construire nr. 37/2.

A considerat că, autorizația de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 a fost, ilegală, eliberată solicitantului în baza unui certificat de urbanism care nu corespundea cerințelor legislației în vigoare la momentul emiterii, înregistrând o serie de ilegalități.

Potrivit pct. 28 din Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, autorizația de construire se întocmește în baza documentației de eliberare a autorizației de construire avizată de arhitectul-șef dacă certificatul de urbanism este valabil și scopul eliberării acestuia coincide cu obiectul cererii pentru autorizare.

Autorizația de construire se întocmește în baza documentației de eliberare a autorizației de construire avizată de arhitectul-șef al orașului sau județului, după caz, dacă certificatul de urbanism este valabil și scopul eliberării acestuia coincide cu obiectul cererii pentru autorizare, dovada titlului solicitantului asupra terenului și construcțiilor este conformă prevederilor legale, documentația necesară eliberării autorizației de construire este completă, cuprinzând avizele și studiile aprobate, cerute prin certificatul de urbanism.

Astfel, cele invocate în cererea inițială de chemare în judecată din 18 aprilie 2019, și anume că la emiterea certificatului de urbanism nr. 2148 din 17 decembrie 2001 au fost identificate mai multe încălcări ce țin de completarea defectuoasă a certificatului, dar și lipsa unor semnături și ștampila persoanelor responsabile a căror aprobare era decisivă pentru valabilitatea prezentului certificat și care ar fi dat dreptul solicitantului să obțină și autorizația de construire contestată.

În același context, Curtea Supreme de Justiție s-a expus clar cu privire la obligarea autorităților administrației publice locale de a elibera certificatul de urbanism și autorizația de construire, potrivit cărei se reține că certificatul de urbanism stă la baza eliberării autorizației de construire. La eliberarea certificatului

de urbanism urmează să fie respectate condițiile stabilite prin lege, or, autorizația de construire nu poate fi eliberată fără a fi în concordanță cu prevederile certificatului de urbanism. Contestarea certificatului de urbanism înainte emiterii autorizației de construire poate preveni emiterea unei autorizații de construire ilegale.

Principiul legalității trebuie respectat și în privința certificatului de urbanism, astfel că un certificat de urbanism eliberat cu încălcarea prevederilor legale și ale regulamentelor legale de urbanism conduce implicit și la eliberarea unei autorizații de construire ilegale.

Potrivit pct. 3 din Regulamentul nr. 360 din 18 aprilie 1997 este reglementată obligativitatea obținerii autorizației pentru instalarea antenelor GSM, astfel, în temeiul acestuia autorizația de construire/desființare este actul emis de autoritățile administrației publice locale prin care se autorizează, în teritoriul administrat, executarea construcțiilor și amenajărilor sau desființarea lor în temeiul și cu respectarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, certificatului de urbanism și documentației de proiect elaborate, verificate și aprobate în modul stabilit.

Certificatul de urbanism se menționează expres că acesta nu ține loc autorizației de construire, totodată în "Nota" certificatului este stipulată documentația tehnică care urmează a fi obținută de către solicitant și pe baza căreia se va solicita autorizația de construire, documentația de proiect; avizul serviciului de pompieri; avizul centrului de igienă și epidemiologie și coordonarea departamentului arhitectură și urbanism.

Din informațiile prezentate de către autoritățile publice locale, actele enumerate supra, care trebuiau să se afle la baza eliberării autorizației de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002, lipsesc.

Mai mult, conform pct. 28 din Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, documentația tehnică și avizele, prezentate pentru eliberarea autorizației de construire, se vizează spre neschimbare și sînt parte integrantă a autorizației. Un exemplar al autorizației se păstrează la emitent.

Prin urmare, avînd în vedere lipsa avizelor parte integrantă a autorizației de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002, care trebuiau să fie păstrate la emitent, deduce că autorizația respectivă a fost eliberată ilegal.

Totodată, pct. 29 din Regulament stipulează că executarea lucrărilor de construcție se face numai în baza proiectului tehnic de lucru, întocmit conform prevederilor legale, iar proiectul pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții constituie o mărturie a autorizării lucrărilor și se păstrează de emitent.

În conformitate cu pct. 34 din Regulament, responsabilitatea pentru emiterea de autorizații bazate pe documentații incomplete revine semnatarilor autorizației. Semnatarii autorizației aveau sarcina de a verifica cererea pentru autorizația de construire și documentația aferentă în modul prevăzut la pct. 33 din Regulamentul nr. 360 din 18 aprilie 1997.

Din materialele eliberate de către Primăria mun. Chișinău, la solicitarea reclamantului, nu a fost anexat nici unul din actele indicate mai sus, care erau obligatorii pentru obținerea autorizației de construire, motivîndu-se prin expirarea termenului de păstrare a acestora.

Astfel, s-a adresat cu cereri similare către instituțiile de resort, împuternicite cu competențe de eliberare și păstrare a respectivelor acte.

Ca urmare a solicitării adresate Agenției Naționale pentru Sănătate Publică din 13 februarie 2019, reclamantul a primit răspunsul nr.01/733 din 27 februarie 2019, prin care a fost informat că avizul sanitar a calculelor preliminare a câmpului electromagnetic din anul 2001 nu s-a păstrat, deoarece în anul 2015 a fost eliberat un nou aviz, care anulează avizele precedente și ele pierd valabilitatea, în rezultat a fost eliberat avizul sanitar nr. 06c-7/1177 din 18 mai 2015.

Același răspuns al Agenției Naționale pentru Sănătate Publică face trimitere la Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construire, care însă nu era în vigoare la momentul eliberării certificatului de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001 și autorizației de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002, acestea fiind guvernate de hotărârea de Guvern nr. 360 din 18 aprilie 1997 despre aprobare Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizării sau desființării construcțiilor și amenajărilor.

Respectivul Regulament nu prevede careva termene de valabilitate a documentației de proiect, în special avizului sanitar la calculele preliminare a câmpului electromagnetic, și nu este prevăzută necesitatea emiterii unui nou aviz, care ar anula valabilitatea celui dintâi.

Mai mult decât atât, Agenția Națională pentru Sănătate Publică, în răspunsul adresat, indică că calculele preliminare a câmpului electromagnetic, emis de stațiile de telefonie mobilă, prezintă un stadiu de fezabilitate privind posibilitatea sau imposibilitatea construirii/amplasării lor și nu este un proiect de construire/amplasare al obiectului, iar avizul sanitar la calculele preliminare a câmpului electromagnetic servește ca bază pentru elaborarea proiectului, dar nu pentru construcție/amplasare a stației.

În acest sens, ordinul nr. 57 din 27 iulie 2016 cu privire la aprobarea indicatorului documentelor - tip și termenelor lor de păstrare pentru organele administrației publice, pentru instituțiile, organizațiile și întreprinderile Republicii Moldova și a Instrucțiunii privind aplicarea Indicatorului emis în baza Legii nr. 380 din 22 ianuarie 1992 privind Fondul Arhivistic al Republicii Moldova la care face trimitere Agenția Națională pentru Sănătate Publică în răspunsul nr. 01/733 din 27 februarie 2019, reglementează termenul de păstrare pentru organele administrației publice, pentru instituțiile, organizațiile și întreprinderile din Republicii Moldova, a diferitor categorii de documente-tip.

Astfel, indicatorul, menționat, aprobat prin ordinul nr. 57 din 27 iulie 2016, stabilește că studiile de fezabilitate pentru construire/reconstruire se păstrează permanent. Prin urmare avizul sanitar nr. 06c-7/1177 din 18 mai 2015, la care face trimitere Agenția Națională pentru Sănătate Publică, în răspunsul său, care a fost emis la o distanță de aproape 15 ani, nu este relevant cauzei, or eliberarea autorizației de construire urma a fi efectuată în baza avizului și a altor acte emise la momentul solicitării eliberării autorizației și care, după cum a constatat mai sus, urma a fi păstrate permanent.

Respectiv, faptul că avizul care ar fi fost emis inițial, nu s-a păstrat, deși legea prevede expres că actul respectiv se păstrează fără termen, induce la ideea că de fapt, un astfel de aviz nu a fost emis niciodată. În acest caz nu poate fi vorba despre eliberarea autorizației de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002, în conformitate cu procedura legală.

Cu referire la același aspect, al prezentării actelor indicate în certificatul de urbanism, obligatorii obținerii autorizației de construire, reține și faptul absenței avizului serviciului de pompieri.

În acest sens a fost interpellată la data de 13 februarie 2019, Direcția serviciului de salvatori și pompieri din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, referitor la faptul dacă a fost eliberat către solicitantul SRL „Coaxial-Grup” avizul serviciului de pompieri indicat în certificatul de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001, or și acest act, este unul obligatoriu, a fi prezentat în scopul eliberării autorizației de construire.

Potrivit răspunsului Direcției serviciului de salvatori și pompieri din cadrul Inspectoratului General Situații de Urgență nr. 5/123 din 28 februarie 2019, se face referire la același ordin nr. 57 din 27 iulie 2016, însă fără a se menționa expres norma care reglementează situația din speță, și se indică termenul de păstrare a avizelor eliberate de Serviciul pompieri, precum și a registrelor, documentelor la intrare și ieșire, care constituie 5 ani.

Din analiza detaliată a ordinului nr. 57 din 27 iulie 2016, prin care a fost adoptat indicatorul documentelor-tip și al termenelor lor de păstrare pentru organele administrației publice, pentru instituțiile, organizațiile și întreprinderile Republicii Moldova și a Instrucțiunii privind aplicarea indicatorului, nu s-a identificat norma care să reglementeze termenul de păstrare a avizelor eliberate de Serviciul pompieri, iar Direcția serviciului de salvatori și pompieri în răspunsul nr. 5/123 din 28 februarie 2019, nu face trimitere expres la norma care stabilește acest termen.

Mai mult, Direcția serviciului de salvatori și pompieri nu a oferit un răspuns direct dacă a fost sau nu eliberat solicitantului SRL „Coaxial-Grup”, avizul serviciului de pompieri indicat în certificatul de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001, ci doar, făcând trimitere la prevederile indicatorului sus-numit, a concluzionat că cel mai probabil el a fost distrus, fără a se ști exact dacă a existat vreodată.

Totodată, faptul absenței actelor menționate - avizul Serviciului de Pompieri și avizul Centrului de igienă și epidemiologie este confirmat și prin procesul-verbal de recepție finală nr. 159 din 19 iulie 2002, care a fost prezentat la 19 iunie 2019 cu autorizația de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002.

Potrivit mențiunilor efectuate în procesul - verbal de recepție finală, Comisiei de recepție i-au fost prezentate doar documentația de proiect pentru stațiile GSM incluse în anexa nr. 1 certificatul de urbanism și autorizația de construire pentru toate stațiile incluse în anexă.

Deși se face trimitere la existența unei anexe cu nr. 1 la procesul-verbal de recepție finală, o asemenea anexă nu a fost prezentată alături de autorizația de construire și procesul - verbal de recepție finală, ceea ce iarăși, induce la ideea că ea nu a fost emisă.

Suplimentar, atrage atenția că potrivit pct. 37 din Regulamentul nr. 360 din 18 aprilie 1997, perioada de valabilitate a autorizației de construire se consideră intervalul de timp în interiorul căruia este obligatorie începerea lucrărilor autorizate. Acest interval de timp se stabilește de către emitentul autorizației, în funcție de interesul public și de gradul de complexitate al lucrării.

Autorizația de construcție nr. 37/2 din 19 februarie 2002 nu conține mențiunea despre valabilitatea autorizației, fiind indicată doar durata executării

lucrărilor. Or, pentru această informație, în autorizație este prevăzut spațiu distinct, iar indicarea duratei executării lucrărilor nu scutește de necesitatea de a fi indicat termenul de valabilitate al autorizației.

Circumstanțele expuse supra, autorizația de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 este anulabilă atât din considerentul eliberării acesteia în lipsa actelor obligatorii a fi prezentate pentru emiterea sa, dar și din considerentul nulității certificatului de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001, care după cum a indicat anterior, la fel a fost emis cu un șir de încălcări. Or, în cazul în care se constată că nu au fost respectate toate condițiile prevăzute de legislație pentru eliberarea certificatului de urbanism, acesta atrage nulitatea și a autorizației de construire eliberată în baza certificatului ilegal.

Având în vedere faptul că construcțiile efectuate în lipsa certificatului de urbanism și a autorizației de construcție valabile, sunt considerate construcții neautorizate, conchide că antenele de telefonie mobilă GSM sunt montate ilegal pe acoperișul imobilului amplasat pe adresa XXXXX, și urmează a fi demontate.

Astfel, din motivul emiterii autorizației de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 contrar prevederilor Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, reclamantul a solicitat anularea certificatului de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001, autorizației de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 și procesului - verbal de recepție finală din 19 iulie 2002 și obligarea SRL „Coaxial- Grup” de a demonta antenele de pe acoperișul clădirii cu nr.cadastral XXXXX.

Prin hotărârea din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă acțiunea depusă de SRL „A.B.C. Gurmandis” împotriva Primăriei mun. Chișinău și Consiliului mun. Chișinău, terți SRL „Coaxial-Grup”, ÎM „Orange Moldova”, SA „Moldcell” și SA „Moldtelecom” cu privire la anularea actelor administrative și obligarea de a demonta antenele, ca fiind neîntemeiată (f.d.49, 60-82 vol.II).

La data de 18 noiembrie 2020, administratorul SRL „A.B.C. Gurmandis” - Martînova Ala a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 04 noiembrie 2020, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii (f.d.57-58, vol.II).

Din materialele pricinii se denotă că, hotărârea contestată a fost pronunțată la data de 04 noiembrie 2020 (f.d.49, vol.II), apelul nemotivat a fost depus la 18 noiembrie 2020 (f.d.60-82, vol.II), hotărârea motivată fiind recepționată de apelant la 20 ianuarie 2021 (f.d.85, vol.II), motivarea apelului a fost depusă la 03 februarie 2021 (f.d.89-109, vol.II). Astfel, apelul nemotivat și motivarea acestuia au fost depuse în termenii prevăzuți de lege.

Prin decizia din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis” și s-a menținut hotărârea din 04 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, în conformitate cu prevederile art. 1 al Legii privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului nr.835 din 17.05.96 (în vigoare la data emiterii actului contestat), certificat de urbanism este act cu caracter informativ și reglementativ, emis de autoritatea administrației publice locale abilitată prin lege, la cererea oricărei persoane fizice sau juridice interesate, prin care se aduc la cunoștința solicitantului date privind

regimul juridic, economic, tehnic și arhitectural urbanistic de exploatare a terenurilor și construcțiilor pentru care a fost solicitat.

Potrivit art. 4 alin. (1) și (2) al Legii menționate supra, activitatea de amenajare a teritoriului are drept scop realizarea următoarelor obiective: a) dezvoltarea economică și socială echilibrată în condițiile respectării specificului fiecărei zone; b) ameliorarea calității vieții oamenilor și colectivităților umane; c) gestionarea responsabilă a resurselor naturale și protecția mediului înconjurător; d) utilizarea rațională a teritoriului. În conformitate cu aceste obiective, Guvernul și autoritățile administrației publice locale, în limitele competenței atribuite, elaborează programele și prognozele dezvoltării socio-economice a teritoriilor, inclusiv programele de lucrări publice, și stabilesc direcțiile generale de organizare și dezvoltare urbanistică a localităților.

Conform art. 42 alin. (1) și (2) al Legii menționate, certificatul de urbanism și autorizația de construire se eliberează de autoritățile administrației publice locale. Procedura de eliberare a certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire se stabilește prin regulamentul respectiv, elaborat de autoritatea administrației publice centrale pentru urbanism și amenajare a teritoriului și aprobat de Guvern.

Potrivit pct. 1 Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.360 din 18.04.1997 (în vigoare la data emiterii actului contestat), utilizarea terenurilor și imobilelor în localități, proiectarea obiectivelor civile, industriale, agricole sau de altă menire, executarea lucrărilor de construire ori desființare a construcțiilor și amenajărilor (în continuare – lucrări de construire/desființare), realizarea altor acțiuni urbanistice pe întreg teritoriul Republicii Moldova se vor desfășura în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea procedurilor de autorizare prin certificate de urbanism și autorizații de construire/desființare a construcțiilor și amenajărilor (în continuare – autorizații de construire/desființare) în condițiile prezentului Regulament.

Pct. 2 din Regulamentul menționat, prevede că, Certificatul de urbanism este actul emis de autoritățile administrației publice locale, prin care se fac cunoscute solicitantului elementele ce caracterizează regimul juridic, economic, tehnic, precum și urbanistic-arhitectural al unui imobil (teren), stabilite prin documentațiile de urbanism și de amenajare a teritoriului aprobate sau, în lipsa acestora, prin studii și cercetări efectuate de Institutul Național de Cercetare și Proiectare în Domeniul Amenajării Teritoriului, Urbanismului și Arhitecturii „Urbanproiect” și Institutul de Proiectare „Chișinăuproiect” (în limitele municipiului Chișinău).

Iar, pct.4 al aceluiași Regulament menționat prevede că, autorizația de construire se eliberează pentru: a) lucrări de construire, consolidare, reconstruire, modificare, extindere, schimbare de destinație ori alte intervenții care afectează siguranța construcțiilor, de reparare a clădirilor de orice fel, precum și a instalațiilor aferente acestora, cu excepția celor prevăzute la punctul 5 lit.f); b) lucrări de construire, reconstruire, extindere, consolidare, reparare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, ce urmează a fi efectuate la construcții reprezentând monumente și ansambluri istorice, arheologice, de arhitectură, artă sau cultură, inclusiv cele din zonele lor de protecție; c) lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparații capitale, modernizare și reabilitare a căilor de comunicație, dotărilor

tehnicodilitare subterane și supraterane, realizarea de noi capacități energetice de producție, transport, distribuție a energiei electrice și/sau termice, reabilitarea și retehnologizarea celor existente, de creare a împrejurimilor și mobilierului urban, de amenajare a spațiilor verzi, parcurilor, piețelor și alte lucrări de amenajare a spațiilor publice; d) foraje și excavări necesare studiilor geotehnice și ridicărilor topografice, exploatări de cariere, balastiere, sonde de gaze și petrol, precum și alte exploatări; e) lucrări, amenajări și construcții provizorii de șantier necesare execuției lucrărilor de bază, dacă nu au fost autorizate odată cu acestea; f) organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau rulote; g) lucrări cu caracter provizoriu: chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, corpuri și panouri de afisaj, firme și reclame, precum și anexe gospodărești ale exploatărilor agricole situate în extravilan; h) lucrări de construire, reparare, protejare, conservare ce țin de protecția mediului înconjurător; i) alte lucrări de construcție și amenajare, care comportă schimbarea ori modificarea destinației, ori caracteristicilor tehnice ale unui imobil ori teren.

Pct.11 din Regulament prevede că, Certificatul de urbanism se întocmește în baza documentației pentru eliberarea certificatului de urbanism, avizată de arhitectul-șef al orașului sau județului, după caz, cu respectarea următoarelor condiții obligatorii: cererea este adresată autorităților administrației publice locale autorizate să elibereze certificatul; formularul cererii este completat integral și corect; se confirmă achitarea plății legale; elementele de identificare a terenului sînt suficiente.

Pct.15 din Regulament prevede că, Certificatul de urbanism va cuprinde elemente privind: a) regimul juridic al imobilelor, cu referire la: situarea terenului în intravilan sau în afara acestuia; dreptul de proprietate asupra imobilului și servituțile care grevează asupra acestuia; extrase din documentațiile de urbanism și de amenajare a teritoriului sau din regulamentele aprobate, care instituie un regim special asupra imobilului (zone protejate, interdicții temporare sau definitive de construire, zone declarate de interes public etc.); b) regimul economic al imobilelor, cu referire la: folosința actuală; reglementări fiscale specifice localității sau zonei respective; c) regimul tehnic al imobilelor, cu referire la: echiparea cu utilități (apă, canalizare, energie electrică, energie termică ș.a.); sistemul constructiv și principalele materiale de construcție permise; modul de executare a construcțiilor; lucrările conexe de interes public necesare funcționării obiectivului; d) regimul urbanistic-arhitectural, cu referire la: destinația terenului, stabilită prin documentațiile de urbanism și de amenajare a teritoriului aprobate și capacitatea construcției; dimensiunile și suprafețele parcelelor; alinierea terenului și a construcțiilor față de străzile adiacente terenului și distanțele construcțiilor față de proprietățile vecine; înălțimea construcțiilor și caracteristicile volumetrice ale acestora; înfățișarea construcției – expresivitatea arhitecturală, echilibrul compozițional, finisajele etc. – dacă aceasta este prevăzută în regulamentele aprobate; circulația pietonilor și a autovehiculelor, accesele și parcajele necesare; procentul de ocupare a terenului (P.O.T.); coeficientul de utilizare a terenului (C.U.T.).

Pct.16 din Regulament prevedea că, Certificatul de urbanism se eliberează de către autoritățile prevăzute la punctul 6 în două exemplare, unul se transmite solicitantului, direct sau prin poștă cu confirmarea primirii, în termen de 30 zile de la data înregistrării cererii, altul rămîne emitentului. Certificatul de urbanism se

semnează de președintele consiliului județean, președintele Comitetului executiv al U.T.A. Găgăuzia sau de primar, după caz, de secretar și de arhitectul-șef sau de persoana în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului din aparatul propriu al autorității publice emitente, responsabilitatea emiterii acestuia revenind, în mod solidar, tuturor semnatarilor. Delegarea competențelor de semnare este posibilă în condițiile legii. Lipsa unei semnături atrage după sine nulitatea actului.

Pct.21 din Regulament prevede că, valabilitatea certificatului de urbanism se stabilește de către emitent, pe un termen de la 3 pînă la 24 luni, începînd cu data emiterii, în funcție de caracteristicile urbanistice ale zonei în care se află imobilul. Prelungirea valabilității certificatului de urbanism se poate face de către emitent, la cererea titularului, pe o perioadă de timp de maximum 12 luni.

Pct.29 din Regulament prevede că, Autorizația de construire/desființare se eliberează în baza unui set de documente cu genericul „Documentația de eliberare a autorizației de construire/desființare”, constituită din documentația enumerată la punctul 25. Această documentație se elaborează de birourile de proiectare și prospecțiuni (întreprinderi municipale), firme și instituții de proiectare prin contract cu solicitantul. Completul de judecată reține că, pct.34 din Regulament prevede că, responsabilitatea pentru emiteria de autorizații bazate pe documentații incomplete revine semnatarilor autorizației.

Potrivit pct. 40 al Regulamentului menționat, la terminarea recepției, comisia de recepție își va consemna observațiile și concluziile în procesul-verbal de recepție finală, întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul Regulament, pe care îl va înainta investitorului în termen de 3 zile lucrătoare împreună cu recomandarea de admitere cu sau fără obiecții a recepției, de amînare sau de respingere a ei.

Reieșind din materialele cauzei rezultă că, Primăria mun. Chișinău la data de 17 decembrie 2001, a eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 2481 pe numele SRL „Coaxial-Grup”, prin care s-a certificat montarea antenelor de telefonie GSM pe acoperșul imobilului nr. XXXXX din str.XXXXX (f.d. 16-17, vol.I).

În baza certificatului de urbanism nr. 2481 din 17 decembrie 2001, la data de 19 februarie 2002, Primăria mun. Chișinău a emis autorizația de construire nr.37/2, potrivit căreia s-a autorizat executarea lucrărilor de montare a antenelor de telefonie GSM pe acoperșul imobilului nr.XXXXX din str.XXXXX (f.d. 76-77, vol.I).

Drept urmare, la 19 iulie 2002, a fost semnat procesul-verbal de recepție finală nr. 159, privind rețeau GSM a operatorului de telefonie mobilă. Astfel, potrivit procesului-verbal sus menționat, comisiei de recepție finală i-au fost prezentate certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 2481 din 17 decembrie 201 și autorizația de construire nr. 37/2 din 19 februarie 2002 (f.d. 78-82, vol.I).

Curtea de Apel Chișinău a reținut că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că, Primăria mun. Chișinău și-a exercitat dreptul discreționar în conformitate cu prevederile legale.

Instanța de apel a menționat că SRL „A.B.C. Gurmandis” nu a invocat în susținerea poziției sale careva probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea de a anula certificatul de urbanism nr. 2481 din 17.12.2001, autorizația de construire nr. 37/2 din 19.02.2002 și procesului - verbal de recepție finală din 19.07.2002. Mai mult ca atît, actele administrative

menționate supra, conțin condițiile de formă și conținut, stabilite de legislația în vigoare la data emiterii lor.

La data de 16 noiembrie 2021, administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii (f.d.207-210, vol.II).

Ulterior, la data de 23 decembrie 2021 administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov, a prezentat motivarea recursului (f.d. 3-27, vol.III).

În susținerea recursului a invocat că instanța nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a aplicat legea care nu trebuia aplicată, contrar prevederilor art. 183 alin. (2) lit. a) CPC, conform cărora, pregătirea pentru dezbatere judiciară este obligatorie pentru orice cauză civilă și are ca scop: a) precizarea legii care urmează a fi aplicată și determinarea raporturilor juridice dintre părți, instanța de apel nu a determinat în mod corect legea aplicabilă, invocând în privința procedurii administrative supuse controlului judecătoresc prevederile Codului Administrativ, deși, la data depunerii cererilor recurentului de eliberare a actelor permissive contestate în prezenta cauză, precum și la data depunerii cererilor prealabile privind revocarea Certificatului de Urbanism nr. 2481 din 17.12.2001, a Autorizației de construire nr. 37/2 din 19.02.2002 și a Procesului-verbal de recepție finală din 19.07.2002 - Codul Administrativ al Republicii Moldova nu era în vigoare. La momentul respectiv, se aplica Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000.

Astfel, dispozițiile art. 10, 11, 31, 32 Cod Administrativ, invocate de instanța de apel cu privire la emiterea actelor administrative și procedura administrativă - nu sunt aplicabile speței, întrucât emiterea actelor contestate în prezenta cauză, precum și parcurgerea procedurii prealabilă la autoritatea administrativă de către recurent - au avut loc anterior intrării în vigoare a Codului Administrativ.

Prin urmare, instanța de apel, în mod eronat, la examinarea cererii de apel și a motivat soluția pronunțată pe dispozițiile art. 255 alin. (2) Cod Administrativ, întrucât, la momentul emiterii actelor administrative contestate în prezenta cauză, se aplicau dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, care nu reglementau un drept discreționar al autorității emitente și dispuneau doar în privința legalității actului administrativ emis, iar ilegalitatea acestuia constituia motiv de anulare a actului respectiv.

Instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele anexate la dosar, soluția instanței nu este motivată, or, aceasta s-a limitat în principiu la preluarea poziției instanței de fond și invocarea prevederilor din Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, probat prin Hotărârea de Guvern nr.360 din 18.04.97, fără a da o apreciere justă circumstanțelor cauzei fapt ce a creat o impresie că recurentul nu a fost ascultat în instanța de judecată.

A menționat administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov că Certificatul de urbanism nr. 2481 din 17.12.2001 nu a fost completat corespunzător întrucât legea expres stabilește conținutul și informația pe care certificatele de urbanism trebuie să le cuprindă. Astfel,

certificatul în cauză nu conține informația minimă necesară pentru a permite efectuarea a careva lucrări în baza acestuia.

Mai mult, în certificatul de urbanism la regimul tehnic al imobilelor este menționat că montarea antenelor trebuie efectuată în baza unui proiect aprobat în ordinea stabilită, însă, așa proiect nu a fost nici întocmit și nici aprobat, ori în caz contrar, acesta avea să fie anexat la Certificatul de urbanism nr. 2481 din 17.12.2001.

S-a menționat în cererea de recurs că înscrierile cu privire la regimul juridic, economic, tehnic și urbanistic-arhitectural din Certificatul de Urbanism nr. 2481 din 17.12.2001 sunt emise cu încălcări grave a prevederilor legale, fiind ignorate toate elementele ce trebuie să le cuprindă Certificatul de urbanism conform art. 15 din Regulamentul nr. 360 din 18 aprilie 1997.

Prin Certificatul de urbanism nr. 2481 din 17.12.2001 nu se îndeplinește scopul indicat la pct. 2 al Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor: „se fac cunoscute solicitantului elementele ce caracterizează regimul juridic, economic, tehnic, precum și urbanistic-arhitectural al unui imobil (teren), stabilite prin documentațiile de urbanism și de amenajare a teritoriului”.

La certificatul de urbanism fiind anexată doar schema amplasării, însă, potrivit schemei amplasării - trebuia să se efectueze lucrări topografice și geologico-inginerești conform condițiilor de teren și cerințelor constructive prevăzute de proiect, însă acestea nu au avut loc.

Mai mult ca atât, lipses semnăturile și ștampila persoanelor responsabile, or, în corespundere cu art. 16 din Regulamentul nr. 360 din 18 aprilie 1997: „Certificatul de urbanism se semnează de președintele consiliului județean, președintele Comitetului executiv al U.T.A. Găgăuzia sau de primar, după caz, de secretar și de arhitectul-șef sau de persoana în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului din aparatul propriu al autorității publice emitente, responsabilitatea emiterii acestuia revenind, în mod solidar, tuturor semnatarilor. Delegarea competențelor de semnare este posibilă în condițiile legii. Lipsa unei semnături atrage după sine nulitatea actului”.

În anexa certificatului de urbanism nr. 2481 din 17.12.2001 ce conține informații privind amplasarea imobilului, lipsesc semnăturile tuturor persoanelor indicate, fapt care atrage după sine nulitatea actului, ori trebuiau să fie aplicate semnăturile lui A. Boldesco, G. Matisevici, Iu. Antonciuc, dar sunt aplicate doar 2 semnături din cei 3 semnatori a căror nume figurează în act.

Prin urmare, autorizația de construire nr. 37/2 din 19.02.2002 a fost emisă în baza unui Certificat de urbanism lovit de nulitate.

În temeiul pct.3 din Regulamentul nr. 360 din 18.04.1997: „Autorizația de construire/desființare este actul emis de autoritățile administrației publice locale prin care se autorizează, în teritoriul administrat, executarea construcțiilor și amenajărilor sau desființarea lor în temeiul și cu respectarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, certificatului de urbanism și documentației de proiect elaborate, verificate și aprobate în modul stabilit.”

Totodată, același pct.3 din Regulamentul menționat reglementează lucrările care pot fi autorizate în lipsa documentație de urbanism și amenajare a teritoriului, însă, la categoria acestora nu se regăsesc lucrările de montare a antenelor de telefonie mobilă.

Deci, pentru lucrările de montare a antenelor de telefonie mobilă în temeiul pct.4 lit. c) din Regulament, este obligatorie obținerea Autorizației de construire. Conform pct. 4 lit. c) din Regulament: „Autorizația de construire se eliberează pentru: c) lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere, reparații capitale, modernizare și reabilitare a căilor de comunicație, dotărilor tehnico-edilitare subterane și suprateranej...]”.

Având în vedere faptul că construcțiile efectuate în lipsa certificatului de urbanism și a autorizației de construire valabile, sunt considerate construcții neautorizate, administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov conchide că antenele de telefonie mobilă GSM sunt montate ilegal pe acoperișul imobilului amplasat pe adresa XXXXX și urmează a fi demontate.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 02 noiembrie 2021, administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov a depus recurs nemotivat la 16 noiembrie 2021. Decizia motivată din 02 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces la 10 decembrie 2021 (f.d.211, vol.II), fiind notificată de Societatea cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis” la data de 17 decembrie 2021, fapt ce se atestă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei (f.d.213, vol.II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat la 16 noiembrie 2021, iar recursul motivat la 23 decembrie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 13 ianuarie 2022 prin intermediul oficiului poștal, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului depus de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La data de 25 ianuarie 2022 Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis” ca fiind lipsită de suport juridic și neântemeiată.

Prin referința depusă la 14 februarie 2022 ÎM „Orange Moldova” a solicitat respingerea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis” ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de

o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „A.B.C. Gurmandis”, Ala Martînov se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru